

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010906
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010906.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného W. X., nar. XX. H. XXXX v T., trvale bytom E., N. T. XXX/X, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 24. novembra 2021, č. k. 17T/67/2021-82, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. júna 2022 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 285 písm. f) Trestného poriadku sa obžalovaný W. X., nar. XX. H. XXXX v T., trvale bytom E., N. T. XXX/X

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 3 Pv 249/21/2202-5 zo dňa 10. augusta 2021 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na nasledovnom skutkovom základe:

„ako otec mal. syna D. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom u matky J. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. č. XXX, hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 12P/173/2011 zo dňa 24. 11. 2011, právoplatný dňa 24. 01. 2012, má povinnosť prispievať na výživu syna D. sumou vo výške 70,- eur mesačne a to vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky J. Y., si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v meste E., ako aj všade tam, kde sa zdržiaval, riadne neplnil, hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti a vznikol mu dlh na výživnom za obdobie od mesiaca október 2020 až doposiaľ v celkovej výške 910,- eur, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch trestným rozkazom Okresného súdu v Galante sp. zn. 2T/2/2019 zo dňa 19.02.2019, právoplatným dňa 19.03.2019, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona“,

pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„ako otec mal. syna D. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom u matky J. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. č. XXX, hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi, ku ktorej bol zaviazaný

rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 12P/173/2011 zo dňa 24. 11. 2011, právoplatný dňa 24. 01. 2012, má povinnosť prispievať na výživu syna D. sumou vo výške 70,- eur mesačne a to vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky J. Y., si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v meste E., ako aj všade tam, kde sa zdržiaval, riadne neplnil, hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti a vznikol mu dlh na výživnom za obdobie od mesiaca október 2020 až doposiaľ v celkovej výške 910,- eur, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch trestným rozkazom Okresného súdu v Galante sp. zn. 2T/2/2019 zo dňa 19. 02. 2019, právoplatným dňa 19. 03. 2019, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.“

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. d) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

3. Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a vyslovil ľútosť nad svojim konaním. Z výsluchu matky maloletého mal okresný súd za preukázané, že obžalovaný v mesiaci január 2021 matke poslal sumu 50,- EUR, čo mala byť splátka na predchádzajúce zameškané výživné, avšak matka maloletého uvedenú sumu započítala na bežné výživné. Okresný súd mal z rozsudku Okresného súdu Galanta z 24. novembra 2011, sp. zn. 12P/173/2011, právoplatného dňa 24. januára 2012 za preukázané, že obžalovaný bol predmetným rozsudkom zaviazaný prispievať na výživu svojho syna D. sumou vo výške 70,- EUR mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky J. Y.. Okresný súd ďalej poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, vždy pre prečin zanedbania povinnej výživy a stíhaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 19. februára 2019, sp. zn. 2T/2/2019, právoplatným dňa 19. marca 2019. Výšku zameškaného výživného okresný súd od mesiaca október až do vyhlásenia rozsudku ustálil na sume 910,- EUR. Z vykonaného dokazovania tak okresný súd mal za preukázané, že obžalovaný svojim konaním spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

4. Okresný súd uviedol, že pri ukladaní trestu zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a tiež prirážajúcu okolnosť, že obžalovaný trestný čin spáchal počas mimoriadnej situácie vyhlásenej vládou SR v súvislosti so šírením nákazlivej choroby Covid-19, vážne ohrozujúcej život alebo zdravie ľudí. K výmere trestu odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov okresný súd uviedol, že takto uložený trest považuje za dostatočný s poukazom na potrebu individuálnej a generálnej prevencie a ochranu spoločnosti, a to aj napriek tomu, že tento uložil pri dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko doposiaľ uložené tresty nepostačovali na nápravu osoby obžalovaného. Okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

5. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor k možnosti podania odvolania nevyjadril a napokon v zákonom stanovenej lehote odvolanie nepodal. Napadnutý rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného a obžalovanému bol doručený dňa 13. decembra 2021, pričom okresnému súdu bolo dňa 27. decembra 2021 doručené odvolanie obžalovaného, ktoré obžalovaný následne písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 17. januára 2022. V odôvodnení odvolania obžalovaný uviedol, že si je vedomý toho, že si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na svojho syna D. Y., nar. XX. H. XXXX. Obžalovaný uviedol, že si vyživovaciu povinnosť neplnil z dôvodu, že je samo živiteľ rodiny, nakoľko sa jeho manželka D. X. nevedela zamestnať kvôli covidovej situácii a on ostal na päťčlennú rodinu sám, nakoľko s ním a jeho manželkou žijú aj manželkine nepĺnoleté deti. Obžalovaný ďalej uviedol, že medzičasom jeho svokor ochorel na onkologické ochorenie a pretože bol dlhý na zdravotné poistenie, obžalovaný platil jeho liečbu sám. Obžalovaný uviedol, že o svojej finančnej situácii matku maloletého D. riadne informoval a táto mu dala čas na úhradu dlžného výživného, avšak medzičasom prišiel o stabilnú prácu v spoločnosti BEKAERT. Obžalovaný ďalej uviedol, že toho času sa jeho finančná situácia o niečo zlepšila, nakoľko sa zamestnala aj jeho manželka, preto by v čo najkratšom čase vedel uhradiť celý svoj dlh na zameškanom výživnom a svoju vyživovaciu povinnosť si riadne plniť.

6. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

7. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

8. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

9. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

10. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

11. Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak f) trestnosť činu zanikla.

12. Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin

- a) zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

13. Obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2022 uviedol, že už má zabezpečenú stabilnú prácu a chce zameškané výživné uhradiť. Vzhľadom na uvedené preto krajský súd odročil verejné zasadnutie na termín 2. júna 2022, o ktorom termíne upovedomil aj poškodenú, ktorú zároveň vyzval, aby pre prípad, že sa verejného zasadnutia nezúčastní, najneskôr do jeho konania písomne krajskému súdu oznámila, či obžalovaný zameškané výživné vo výške 910,- EUR uhradil.

14. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. júna 2022 krajský súd vypočul obžalovaného, ktorý uviedol, že zameškané výživné v celom rozsahu uhradil, čo má krajský súd za preukázané aj písomným potvrdením poškodenej, ktoré na verejnom zasadnutí oboznámil, a z ktorého vyplýva, že sa tak stalo ku dňu 30. mája 2022.

15. K výške zameškaného výživného uvedenej vo výrokovej časti napadnutého rozsudku krajský súd uvádza, že táto sa ani vzhľadom na odstup času nezmenila, pretože odvolanie proti napadnutému rozsudku podal len obžalovaný, v dôsledku čoho aj napriek skutočnosti, že vyživovacia povinnosť obžalovaného na jeho syna D., nar. XXXX doposiaľ nezanikla, krajský súd nemohol posúdiť prípadné pokračovanie v neplnení si vyživovacej povinnosti obžalovaným aj po vyhlásení napadnutého rozsudku.

16. Keďže obžalovaný svoju povinnosť zaplatiť zameškané výživné dodatočne splnil skôr, ako sa krajský súd odobral na záverečnú poradu a súčasne ním spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy nemal trvalo nepriaznivé následky, čo vyplynulo z obsahu napadnutého rozsudku, krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a sám obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu zániku trestnosti trestného činu.

17. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.